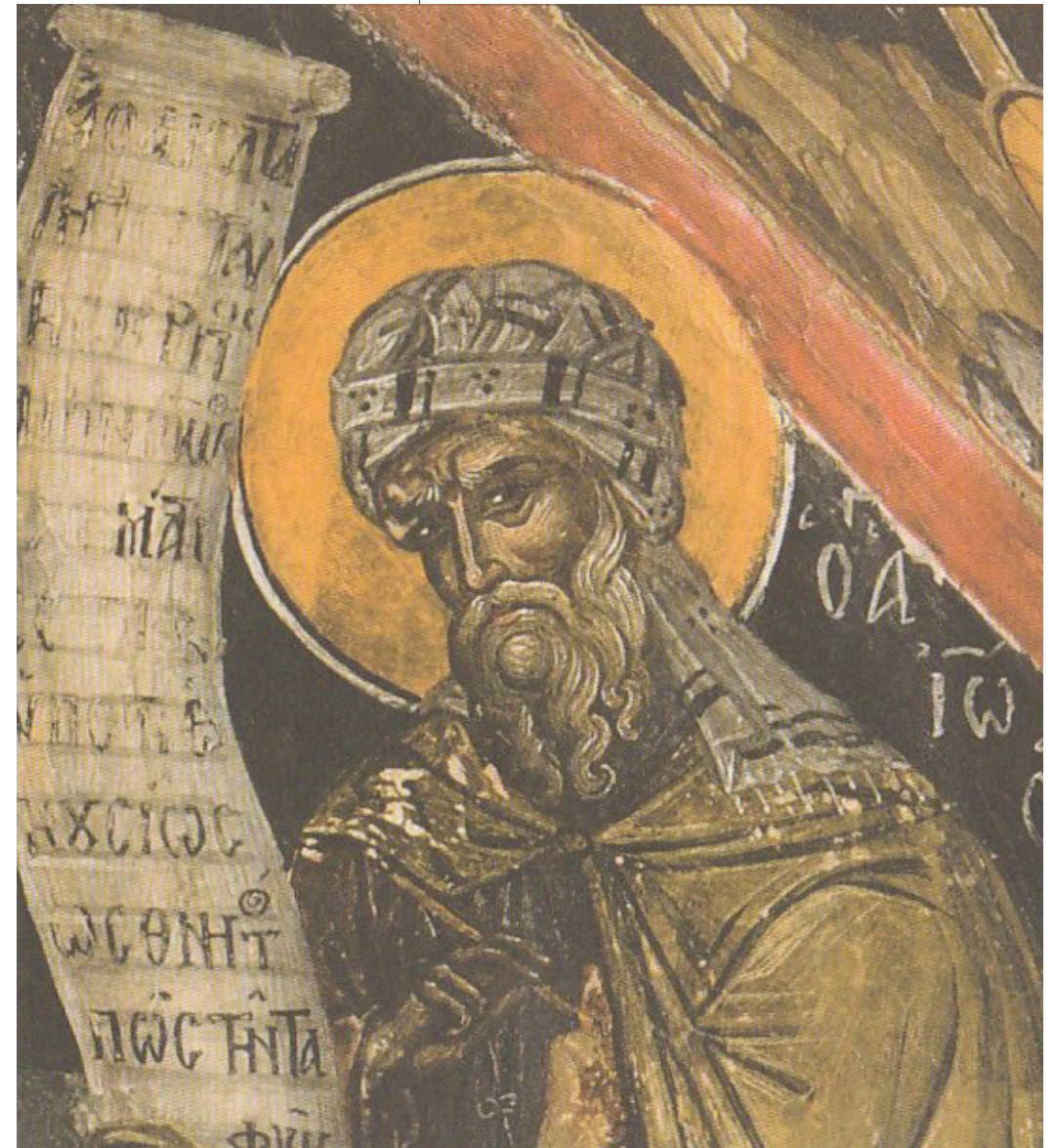

ST. JOHN OF DAMASCUS

The Syrian town of Damascus is one of the world's oldest cities. It offered its most famous "son" to the Christian world; a saint who would distinguish himself as one of the greatest hymn writers the Church would ever know. St. John of Damascus was born in 675 A.D. At this time in history, Syria was ruled by Muslim Caliphs, who grudgingly tolerated Christianity. It is said that St. John's father was a personal friend of the Caliph, enabling the saint to hold the lofty position of Prime Minister in the ruler's court.

St. John had many enemies, who envied his position in the court. While John was away in Constantinople for an extended period of time, his detractors convinced the Caliph that he was organizing an army to overthrow him! When John returned, the Caliph arrested him and ordered his right hand be cut off. Tradition tells us that John prayed fervently before an icon of the Theotokos, and his hand was restored!

The Caliph repented of his treachery, and John made the most important decision of his life. He left his life of relative comfort and entered the Monastery of St. Sabbas outside of Jerusalem. Here he spent the remainder of his life, writing and composing liturgical masterpieces such as the Resurrection Canon, the Eight Tones and the beautiful and moving hymns of the Funeral Service. His works will live forever in the services of our Church.

St. John of Damascus reminded us that obedience, along with humility, is the foundation of our salvation.

Бр.16

WEEKLY PARISH BULLETIN

№.16

18. Децембар 2016.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

ДНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Лк. 12, 16-21; АПОСТОЛ: Еф. 5, 8-19;

ДАНАС ЈЕ ПРАЗНИК:

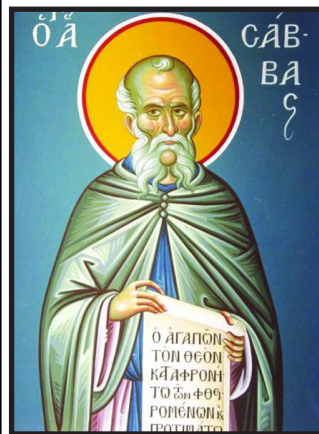
ПРЕПОДОБНИ САВА ОСВЕЂЕНИ

Незнатно село Муталас у области Кападокијској постало је знаменито по овоме великом светилу цркве православне. Ту се Сава родио од оца Јована и мајке Софије. У осмој години напустио дом родитељски и замонашио се у оближњој обитељи, званој Флавијанова. После 10 година пређе у Палестинске манастире, и ту се најдуже задржи у обитељи светог Јевтимија Великог (в. 20. јануар) и Теоктиста. Прозорљиви Јевтимије прорече за њега, да ће бити славан монах и наставник монасима, и да ће основати лавру већу од свих лаври тога времена. По смрти светог Јевтимија удаљи се Сава у пустињу, где у једној пештери, коју му ангел Божји исказа, проведе као отшелник пет година. После тога, када он поста савршен монах, почеше се, по Промислу Божјем, скупљати око њега многи желатељи духовног живота. Убрзо их се скупи тако велики број, да је Сава морао зидати и цркву и келије многе. Дођоше му и неки Јермени, којима он одреди пештеру, где ће служити на јерменском језику. Када му отац умре, дође му његова остарела мајка Софија, коју он замонаши, и даде јој келију даље од свог манастира, где се она подвизаваше до краја живота. Многе напасти претрпе овај свети отац од блиских људи, од јеретика и од демона. Но он све побеђиваше, и то: блиске људе благошћу и попустљивошћу, јеретике непоколебљивим православним вероисповедањем, а демоне крсним знаком и призивањем Бога у помоћ. Нарочито је велику борбу имао са демонима на гори Кастелу, где је основао други свој манастир. Основао је свега седам манастира. Он и Теодосије Велики, његов сусед, сматрани су највећим светилима и стубовима Православља на Истоку. Цареви и патријархе они су исправљали у вери, а свима и свакоме служили примером смерности светитељске и чудесне силе Божје. После трудног и много плодног живота упокоји се свети Сава 532. године у деведесет четвртој години живота. Између многих других чудотворних и добрих дела нека буде споменуто само то, да је он први уредио чин богослужења по манастирима, познат под именом чина Јерусалимске цркве.

ПРЕПОДОБНИ НЕКТАРИЈЕ БИТОЉСКИ

Родом из Битоља. Подвизао се најпре у манастиру Светих Врача код Битоља, заједно са својим замонашеним оцем Пахомијем, потом прешао на Кареју, где продужи подвиг под руководством старца Филотеја и Дионисија у келији Светог Архангела. После побеђене зависти људске, напасти демонске, и тешке болести, преселио се у Царство Христово 5. децембра 1500. године. Чудотворне мошти целе, нетљене и благоухане, почивају у истој тој келији.

Желимо да захвалимо Предрагу и Јелени Михајловић за даривани данашњи ручак, а који су наше вредне сестре припремиле.

CHURCH IS NOT JUST SOME PLACE YOU GO, BUT SOMETHING YOU ARE.

|| || || || БОЖИЋНИ ЈЕ ПОСТ || || || ||
СВАКЕ СУБОТЕ ОД 6 САТИ ЈЕ ВЕЧЕРЊА СЛУЖБА
ПОСЛЕ ВЕЧЕРЊЕ ЈЕ ИСПОВЕСТ

РАСУЂИВАЊЕ

Може човек бити велики као вештак, државник, војсковођа, но нико међу људима није већи од човека великог у вери, нади и љубави. Колико је велики у вери и нади у Бога био св. Сава Освештани, најбоље показује овај случај. Једнога дана јави Сави економ манастирски, да идуће суботе и недеље неће моћи ударити у клепало и по обичају сазивати братију на заједничку службу и трпезу зато што у манастиру нема ни трунке брашна, нити ма чега од јела и пића. Чак ни службе Божје бити не може из тога истог разлога. Одговори му светитељ без предомисљања: „Ја нећу изоставити божанску службу због недостатка брашна. Веран је Онај који нам је заповедио не бринути се о телесном, и моћан исхранити нас у време глади.“ И положи сву наду на Бога. У крајњем случају он беше готов да пошаље нешто од црквених сасуда или риза у град и прода, само да се не би никако изоставила служба Божја и уобичајена братска трпеза. Но пре него што приспе субота, неки људи, покренути Промислом Божјим, дотераше у манастир 30 магги натоварених пшеницом, вином и јелејем. „Шта сад велиш, брате“, рече Сава економу, „да ли да не ударамо у клепало и не сазивамо оце?“ Економ се застиде због свог малOVERSTVA и замоли игумана за опроштај.

СУТРА ЈЕ ПРАЗНИК СВ.НИКОЛА, СВЕТА ЛИТУРГИЈА ПОЧИЊЕ У 10 САТИ

БЕСЕДА

о одсуству зла у делима Божјим

И видје Бог да је добро. (Постања 1.)

Прво откроење, браћо, о овоме свету, које нам саопштава Свето Писмо, јесте то, да је свет произашао од добра а не од зла, од Бога а не од неке силе супротне Богу, и не од некакве уображене праизворне мешавине од добра и зла. Друго откроење, браћо, о овоме свету јесте то, да је све добро што је добри Бог створио. Добра је светлост, добар свод небески, добро копно, добро море, добра трава, биље и родно дрвеће, добра светила небеска: сунце, месец и звезде, добре животиње водне и птице небеске, добре све живе душе по врстама њиховим, добра стока и ситне животиње и зверови земаљски; најзад добар и човек, господар над свим створењима под господством Божјим. И видје Бог да је добро. Оценитељ вредности овога свега није и не може бити неко ко површно и делимично гледа овај свет него само Онај који види сва створења укупно и свако на по се, који зна њихов број, име, својства и суштину несравњено боље од свих људи на земљи. Он видје да је све добро веома. Па ипак је било људи, који су клеветали дело Божје говорећи, да је овај свет зло у суштини својој, да су зло појединачна створења, и да је зло материја из које су бића земаљска уобличена. Зло је међутим у греху, а грех је од злог духа; зло је дакле, у духу зла а не у материји. Дух отпали од Бога сејач је зла у свету. Отуда кукољ по Божјој пшеници. Дух зла труди се, да као своја оруђа зла употреби и дух човечји и материјалне ствари у опште. Он је тај, који и убацује помисао у разум људски, као да је сав створени свет зло, и као да је материја, из које су створења уобличена, основно зло. Он клевета Божја дела, да би заклонио своја; оптужује Бога, да не би он био оптужен. О браћо моја, чувајмо се коварства злого духа. Чувајмо се нарочито од злих помисли које он сеје по уму нашем. О Господе Исусе Христе, истинити Просветитељу и Спаситељу наш, у Твоје руке предајемо ум наш и срца наша. Обасјај нас Ти Твојом истинитом светлошћу. Теби слава и хвала вавек.

ДАНАС У ПОСЛЕ РУЧКА ПОЧИЊЕ ГОДИШЊА СКУПШТИНА
КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА.